

DDS 274 Rejs op dit hoved, al kristenhed

Cora Nyegaard 1840

Rejs op dit ho - ved, al kri - sten - hed! op - løft dit øj - e, slå ej det

Rejs op dit ho - ved, af hjer - tet sig til kor - sets høv - ding: »O tænk på
Der ser i ha - ven du Li - vets Træ, og Him - lens fug - le i lun og
 Ej mer du gru - er for dom - me - dag, du ved, din dom - mer har ført din

ned! i Him - len du har hjem - me; der er dit hjer - te, der er din

mig, nu er du i dit ri - ge!« Da skæl der fal - der fra ø - je
læ du hø - rer lif - ligt sjun - ge om her - re - fær - den i hø - jen
 sag og fra sig selv den vun - det; des mer du læn - ges hvert mor - gen -

skat, der - fra han kom - mer med æ - ren brat, hvem du kan al - drig glem - me.

dit, du mæg - ter, som du har øn - sket tit, i Pa - ra - dis at ki - ge.
 sky, om jord og him - mel de splin - ter ny, om krist - ne e - vig un - ge.
 gry, til Her - ren da - ges på ro - sen sky, når nat er helt ud run - det.

5
 Og når da under hver himmel-egn
 du ser din konges det visse tegn,
 ja, tegn i sol og måne,
 da funkler frydelig øje dit,
 da rejser hoved du kækt og frit,
 mens stjerner dø og dåne.

6
 Men skønt du længes, o kristenhed,
 så glem dog ikke, at godt du ved,
 hvad Herren tøver efter,
 og bed ham aldrig, før timen kom,
 til jordens gru og al verdens dom
 at røre Himlens kræfter!

7
 Du ved, du tjener en Herre mild,
 som ikkun nødig med Himlens ild
 hjem søger jordens lyder.
 Som »vennen« dristigt for Sodom bad,
 så bed og du for den store stad,
 til selv han staven bryder!

8
 Ja, bed for Babel, til grant du ser,
 at bøn og sukke ej både mer
 mod undergangens bølge!
 Da råber Herren: Jeg kommer snart!
 og bruden svarer: Med lynets fart
 i sky jeg dig skal følge!

9
 Da gjalder luren for sidste gang,
 da luer bavn i blomstervang,
 da styrter dødens trone,
 da lutres herlig den gamle jord
 i skærsilds-luer på Herrens ord,
 da stråler livets krone!